

Gyászjelentés

Krauter György technikus 2015. augusztus 12-én, életének 79. évében Pécssett elhunyt.

Mihalovics András okl. bányamérnök 2016. február 21-én, életének 69. évében Dorogon elhunyt.

Feke Sándor okl. vízépítő mérnök 2016. január 9-én, életének 91. évében Budapesten elhunyt.

Szurmai Tibor okl. olajmérnök 2016. március 3-án, 77 éves korában Szatymazon elhunyt.

Kulp Holló István bányaiipari technikus 2016. március 9-én, életének 80. évében Annavölgyön elhunyt.

Szakál Antal okl. bányamérnök 2016. március 21-én, életének 78. évében Tatabányán elhunyt.

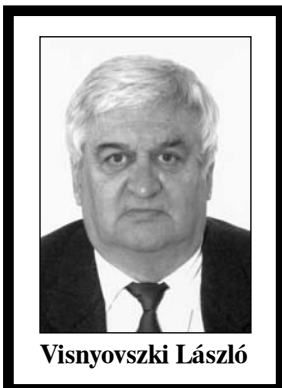
Klinger János okl. bányamérnök 2016. március 25-én, életének 78. évében Pilisszentivánon elhunyt.

László Béla okl. bányamérnök, a MOL Nyrt. Kútmunkálati Felügyelet vezető mérnöke 2016. április 3-án, 59 éves korában elhunyt.

(Tagtársaink életútjáról későbbi lapszámunkban fogunk megemlékezni.)

Visnyovszki László (1942 - 2016)

A Bányászati Lapok 2015/4. számában még a kitüntetettek között találkozunk vele, ma pedig megrendülve veszünk tudomásul, hogy Visnyovszki László okl. bányamérnök, munkavédelmi szakmérnök 2016. február 10-én, hosszán tartó súlyos betegség után a tatabányai Szt. Borbála kórházban elhunyt.

Bánhidán született, 1942. november 19-én. Felmenői nagyszülői és szülői ágon is MÁK Rt. alkalmazottak voltak. A bányászkolónia „Öreg utcája”, a Libadombi általános iskola, a Ligetes erdő, a Cseri fürdő, a focipálya, a játéklehetőségek jelentik gyerekkorát. A gimnáziumi érettségi után nyert felvételt a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre. Bányaművelő mérnöki diplomáját – kis kitérével – 1967-ben szerezte meg. Az ismerős táj, a gyerekkori emlékek, a szünidei termelési gyakorlatok hangulata alapján Tatabányán helyezkedett el. Első munkahelye a VIII-as bányauzem volt. Beosztott mérnökként tapasztalatokat gyűjtött az üzemi életről, bányászati tervezésről, a termelés-szervezés részleteiről, gazdálkodásról, valamint a bányauzem, társüzem és vállalatvezetés kapcsolatairól.

Cselekvő módon megélte a tatabányai belső medence üzemének több lépcsőben történő összevonását, ami lehetővé tette a védőpillérekben lekött szénvagyongazdaságos lefejtését, valamint az eocénprogram igényelte eszközök és szakképzett létszám átirányítását.

Felkérésre 1974-től hat éven át a Magyar Szénbányászati Trösztnél dolgozott műszaki, gazdasági tanácsadóként. A tröszt megszűnésével visszakerült a Tatabányai Szénbányákhoz. A biztonsági osztályra került főelőadónak, és megszerezte a munkavédelmi szakmérnöki oklevelet. Munkája során Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. 1999-ben vonult nyugdíjba. Nyugdíjasként 2001-től 2010-ig a tatabányai Megyei Rendőr-főkapitányságon dolgozott, munkavédelmi vezetőként.

Egyetemistaként lett az OMBKE tagja. Ifjú mérnökként szervezte az egyes üzemek közötti szakmai klubdelutákat. Az ún. „3. félidőben” soha nem volt vesztes csapat tagja. Míg egészségi állapota megengedte, részt vett a szakestélyeken. Közismert, népszerű, szeretetreméltó ember és kolléga volt. 50 éves egyesületi tagságért *Sóltz Vilmos-emlékérem* kitüntetésben részesült.

Fiatalkori játékszenvedélyét a labdarúgás, asztalitenisz, tenisz és strandfejlő meccseken élte meg. Az ulti, tarokk és rómi partikon túl megismerkedett a bridzs játékkal. 1968-ban alapító tagja a Komárom-Esztergom megyei Bridzs Egyesületnek, és közel 40 év alatt országos versenyeken is kiváló eredményeket ért el. Azt mondta: „A bridzs iránti szeretetem örök szerelemnek minősíthető.” Tenisz sportban 1984-ben nemzetközi minősítésű játékvezetői és versenybírói vizsgát tett, és volt számtalan I. osztályú országos és II. osztályú nemzetközi verseny bírāja.

Feleségével 1970-ben kötötték házasságot. Boldogan élte meg kislányuk születését, és felnőtté válását.

Hamvait katolikus szertartás szerint Budapesten a Magyar Szentek Plébánia templom urnás temetkező helyén helyezték örök nyugalomra. Évfolyamtársai, munkatársai a Bányászshimnusz elénekklésével vettek tőle végső búcsút.

Béke poraira. Utolsó Jó Szerencsét!

Forisek István

Kocsis István (1927–2016)

Szomorúan értesültünk arról, hogy Kocsis István gyémántokleveles bányamérnök életének 90. évében elhunyt. 1927. január 2-án született Budapesten. A Mezőtúri Református Gimnáziumban érettségizett 1944-ben. Bányamérnöki oklevelét Sopronban szerezte 1951-ben. Még az év novemberében került felvételre a Vértes-Bakonyi Szénbányák kisgyóni üzemébe. 1952. január 1-től az akkor alakult Balinkai Szénbánya Vállalat műszaki-technológiai csoportvezetőjének nevezték ki.

Kocsis István

1953-tól termelésirányítói munkakörökben dolgozott Kisgyónbányán, először körletvezetőként, majd 1960-1972-ig – az üzem bezárásáig – aknavezetőként. Mint közvetlen termelésirányító részt vett a helyi szénbányászat fejlesztésében, a korszerű technológiák (rakodógépes koncentráció, széleshomlokú fejtések kialakítása stb.) kikísérletezésében és gyakorlati alkalmazásában.

A kisgyóni üzem bezárása után Balinkabányán dolgozott 1972-től 1976-ig ugyancsak aknavezetői beosztásban. Mindkét üzemben betöltötte a bányamentő parancsnoki tisztelet is.

1976-ban nevezték ki a dudari szénbánya üzemigazgatójává. Ezt a feladatot látta el 1984. évi nyugállományba vonulásáig.

Nyugdíjasként 1986-1990-ig a Földgép Vállalat alkalmazásában tevékenykedett a Dudar környéki, felszín közeli széntelepek leművelésére létesített külfejtéses bányáknál.

Munkája elismeréseképpen megkapta a *Bányász Szolgálati érdemérem* (bronz, ezüst, arany) fokozatait, 1963-ban a *Szocialista Munkáért*, 1971-ben a *Kiváló Bányász*, 1984-ben a *Kiváló Munkáért* minisztertanácsi kitüntetések.

Az OMBKE-nek 1950 óta volt tagja, és tulajdonosa a 40, 50, ill. 60 éves egyesületi munkáért adományozott *Sóltz Vilmos-émlékéremnek*.

Kocsis István 2016. január 22-én hunyt el. Családtagjai, rokonai, barátai, ismerősei, egykori bányásztársai és kollegái a zirci református templomban, és Sopronban, hamvai elhelyezésekor emlékeztek rá, és búcsúztak tőle a Bányászhimnusz hangjaival.

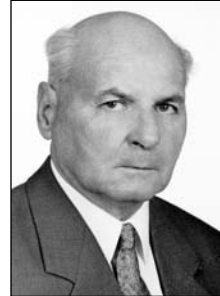
Nyugodjék békében!

Ulrich József

Dr. Kárpát József 1930-2016

2015. október 7-én Székesfehérváron elhunyt dr. Kárpát József aranyokleveles földmérőmérnök.

1930. május 24-én született Murakeresztúron. 1954-ben fejezte be egyetemi tanulmányait a Soproni Műszaki Egyetem Földmérőmérnöki Karán. Különböző okok miatt azonban diplomáját csak 1965-ben tudta megvédeni.

Dr. Kárpát József

A végbizonyítvány megszerzése után az egyetem elhelyezte a Nógrádi Szénbányászati Tröszt Mizserfai Bányüzemébe mérnökségvezetői beosztásba, ahol 1968-ig dolgozott. A bányák szanálása után áthelyezéssel a Fejér Megyei Bauxitbányák állami nagyberuházásának lett a mérnökségvezetője.

1979-től Szekszárdon, a Tolna Megyei Földhivatal Földmérési Osztályán csoportvezetőként dolgozott. 1980-ban műszaki doktori oklevelet szerzett. 1981-ben áthelyezték a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat (BGTV) 16-os osztályára, Tatabányára csoportvezetőnek. A BGTV-től 1987-ben áthelyezték a Földgép Mélyépítő Vállalathoz, ahol vezető mérnöki beosztásban dolgozott 1990-ig.

Még ez évben nyugdíjba vonult, ezután egyéni vállalkozóként és igazságügyi műszaki szakértőként dolgozott.

Az OMBKE-nek 1959-től volt tagja, a *Sóltz Vilmos-émlékérem* birtokosa. Aktívan tevékenykedett a Bányamérő Szakbizottságban.

Utolsó Jó szerencsét!

PT